

Arrest

nr. 154 462 van 14 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burkinese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 maart 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat S. TUCI, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Er kan verwezen worden naar de feiten zoals opgelijst in de nota met opmerkingen:

“Verzoekster diende d.d. 28 augustus 2009 een visumaanvraag in bij de Belgische ambassade van Ouagadougou[...] in Burkina Faso om haar vader, in het bezit gesteld van een diplomatieke kaart, te vergezellen.

Zij diende d.d. 22 januari 2014 een aanvraag om machtiging tot verblijf in bij toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen [...].

Bij beslissing van 22 mei 2014 werd haar een verblijfsrecht toegestaan tot 18 september 2014. Ter verlenging van het verblijfsrecht werd zij verzocht om een bewijs van inschrijving van het schooljaar 2014-2015 voor te leggen, een kopie van de speciale verblijfskaart van haar vader, een bewijs van tenlasteneming, een bewijs van samenwoning en een bewijs dat zij niet ten laste valt van de Staat.

Op 30 september 2014 diende zij een aanvraag van een verlenging van het verblijfsrecht als student in. Zij legde een inschrijvingsattest ULIB voor, een negatief samenwoningverlag met haar vader d.d. 4 januari 2014 en een diploma secundair onderwijs.

Verzoekster werd d.d. 10 maart 2015 bevolen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is de thans bestreden beslissing.

Per schrijven van 4 mei 2015 diende verzoekster een verzoek in tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten zodat zij de kans heeft om een nieuwe aanvraag in te dienen voor een studentenvisum en haar studies alzo kan verderzetten.

Op 12 mei 2015 werd de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd van 12 mei 2015 tot 15 juli 2015 teneinde verzoekster toe te laten zijn lopend schooljaar te beëindigen”.

Het in de aanhef van dit arrest vermelde bevel om het grondgebied te verlaten vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Mevrouw (...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassend tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen dertig dagen na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 13: § 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België :

2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden;

Overwegende dat betrokkene gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan 3 maanden;

Overwegende dat het verblijf van betrokkene beperkt werd tot het verblijf van haar vader, adviseur bij de Ambassade van Burkina Faso;

Overwegende dat het verblijf van haar vader beëindigd is sedert 18.09.2014;

Overwegende dat betrokkene in het bezit gesteld werd van een A-kaart geldig tot 18.09.2014;

Overwegende dat de aanvraag tot verlenging van haar verblijf als student buiten legaal verblijf werd ingediend en bijgevolg niet in aanmerking wordt genomen;

Overwegende dat betrokkene dan ook niet meer voldoet aan de voorwaarden gesteld aan haar verblijf;

(...)”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster op, *“Schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de formele motivering van administratieve beslissingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het vertrouwensbeginsel;”*.

Verzoekster betoogt als volgt:

“Overwegende dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die rechtsgevolgen beogen te hebben voor één of meer bestuurden, afdoende gemotiveerd moeten zijn in de akte die de beslissing zelf bevat;

Overwegende dat drie voorwaarden moeten zijn vervuld opdat aan de materiële motiveringsplicht zou zijn voldaan, in die zin dat de motieven kenbaar moeten zijn in het administratief dossier, de motieven moeten juist zijn en eveneens draagkrachtig;

Dat de draagkracht slaat op vier elementen, zijnde de logische consistentie (geen tegenstrijdigheden), de juridische aanvaardbaarheid (hanteren van de juiste wettelijke grond en de juiste interpretatie van de wet), de feitelijke aanvaardbaarheid (gebaseerd op de juiste en relevante feiten) en de beleidsaanvaardbaarheid (aansluitend bij het gevoerde beleid);²

Dat in casu niet aan het draagkrachtvereiste (feitelijke aanvaardbaarheid en de juridische aanvaardbaarheid) is voldaan, temeer de bestreden beslissing verkeerdelijk stelt dat de door verzoeker aangebrachte gegevens geen nieuwe gegevens uitmaken in de zin van artikel 51/8 Vreemdelingenwet;

Dat artikel 51/8 stelt dat “De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van (...)”

Dat de bestreden beslissing de volgende reden aangeeft:

“ Overwegende dat betrokkene gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan 3 maanden;

Overwegende dat het verblijf van betrokkene beperkt werd tot het verblijf van haar vader, adviseur bij de Ambassade van Burkina Faso;

Overwegende dat het verblijf van haar vader beëindigd is sedert 18.09.2014;

Overwegende dat de aanvraag tot verlenging van haar verblijf als student buiten legaal verblijf werd ingediend en bijgevolg niet in aanmerking wordt genomen;

Overwegende dat betrokkene dan ook niet meer voldoet aan de voorwaarden gesteld aan haar verblijf;”

Verkeerdelijk linkt het DVZ de aanvraag van verzoekster aan het verblijf van de vader, terwijl verzoekster de tenlasteneming van de heer [L.] had neergelegd;

DVZ rept hieromtrent geen woord;

Verder beweert DVZ dat haar aanvraag laattijdig zou zijn ingediend, terwijl verzoekster zich op 03.06.2014 op het gemeentehuis begaf in het kader van de beslissing dd. 22.05.2014 en om de verlenging van haar verblijf aan te vragen, vermits haar verblijf maar tot 18.09.2014 geldig was;

De gemeente weigerde op haar aanvraag in te gaan vermits verzoekster nog geen inschrijvingsattest kon voorleggen;

Zij verkreeg haar afstudeerattest op 15.09.2014 en kon zich bijgevolg niet op drie dagen inschrijven met een vergunning geldig tot 18.09.2014.

Zij werd overal geweigerd vermits haar verblijfstitel beperkt was;

Op 29.09.2014 slaagde zij tenslotte erin zich in te schrijven op de Centre de formation culturelle et sociale richting informatica;

Met bovenvermelde documenten keerde zij op 01.10.2014 terug naar het gemeentehuis ten einde haar verblijf te verlengen;

Vervolgens veranderde ze van richting en schreef zich op 15 oktober 2014 in op de faculteit boekhouding;

Zij slaagde met succes de examens van het eerste semester;

DVZ linkt verkeerdelijk haar aanvraag aan het verblijf van de vader;

Verzoekster had haar aanvraag tot verblijf ingediend op 22.01.2014;

DVZ maakt daar geen melding van;

Verzoekster heeft zich op 3 juni 2014 aangeboden om de beslissing dd. 22.05.2014 ter kennis te nemen en om de verlenging van haar aanvraag te doen;

DVZ maakt hiervan ook geen melding;

Dat in casu de bestreden beslissing niet steunt op motieven die onderbouwd worden door de feiten eigen aan deze zaak, zodat er sprake is van een stereotype motivering;

Dat de Raad van State meermaals stelde dat een stereotype motivering geenszins een adequate motivering uitmaakt in de zin van artikel 2 en 3 van de wet aangaande de formele motivering van administratieve beslissingen;³

Dat dit eveneens het standpunt is van het Hof van Cassatie;

Dat uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet beantwoordt aan de motiveringsvereisten die krachtens artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de formele motivering van administratieve beslissingen vereist zijn;”.

2.2. De Raad leest in het verzoekschrift geen uitleg aangaande de wijze waarop de bestreden beslissing het vertrouwensbeginsel schendt. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Verzoekster voert aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet draagkrachtig is waar ze toepassing maakt van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet maar dit betoog is niet dienstig aangezien de bestreden beslissing geen toepassing maakt van voormelde wetsbepaling.

Voorts kan verzoekster, gelet op wat kan worden gelezen in de bestreden beslissing, bezwaarlijk opwerpen dat de motivering stereotiep is. Immers blijkt dat gewag wordt gemaakt van de elementen die verzoeksters zaak kenmerken.

Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt dan ook niet.

De Raad stelt voorts vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve verder te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster destijds op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk tot 18 september 2014 op grond van het feit dat haar vader als diplomatiek adviseur voor de ambassade van Burkina Faso in Brussel aan de slag was. Uit de brief van 22 mei 2014 uitgaande van de verwerende partij waarbij verzoekster op de hoogte gebracht werd dat zij gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk, blijkt dat de verlenging van het verblijf kan worden toegestaan als de volgende voorwaarden worden vervuld:

“(…) la production de:

- Copie du titre de séjour spécial du papa avec date validité (...)*
- Preuve inscription scolaire pour 2014-2015*
- Engagement de prise en charge*
- preuve que l'intéressé n'est pas chargé des pouvoirs publics (...)*
- preuve cohabitation effective avec son père*
- ne pas commettre de faits contraires à l'ordre public.”*

Op deze brief prijkt de handtekening van verzoekster.

2.5. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij verzoeksters aanvraag van 1 oktober 2014 tot verlenging van haar verblijf vanuit twee invalshoeken bekijkt, namelijk vanuit een aanvraag tot verlenging van de op 22 mei 2014 toegekende machtiging tot verblijf en vanuit een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf als student.

2.6. Verzoekster betwist de vaststelling in de bestreden beslissing niet dat haar vader sedert 18 september 2014 niet langer werkzaam is als diplomatiek adviseur. De verwerende partij oordeelt derhalve terecht dat de hoofdvoorwaarde voor de verlenging van het verblijf, bekeken vanuit de eerste invalshoek, niet meer vervuld is.

2.7. Verder oordeelt de verwerende partij dat de aanvraag tot verlenging van verzoeksters verblijf als student buiten legaal verblijf werd ingediend en bijgevolg niet in aanmerking kan worden genomen. Gelet op deze vaststelling, dient de verwerende partij niet verder te motiveren aangaande de voorwaarden die zijn verbonden aan de toekenning van een machtiging tot verblijf als student, en dient meer specifiek niet te worden gemotiveerd aangaande de ingediende verbintenis tot tenlasteneming, ondertekend door F.L.

2.8. Aangezien verzoeksters A-kaart geldig was tot 18 september 2014 stelt de verwerende partij terecht dat verzoekster haar verblijfsaanvraag als student die dateert van 1 oktober 2014 indient na het verstrijken van haar legaal verblijf, waardoor ze niet in aanmerking wordt genomen. Gelet op het gestelde in artikel 25/2, §1, 2° en laatste lid, van het koninklijk besluit betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is deze vaststelling terecht.

2.9. Verzoekster haalt aan dat zij het getuigschrift van secundair onderwijs slechts verkreeg op 15 september 2014 en dat ze zich derhalve niet op drie dagen tijd aan een hogere onderwijsinstelling kon inschrijven. De Raad kan begrip opbrengen voor dit standpunt dat steun vindt in de stukken die ze voegt bij haar verzoekschrift, doch het diende te worden geformaliseerd in een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf als student, in België ingediend wegens buitengewone omstandigheden, quod non.

2.10. De Raad ziet niet in en verzoekster legt niet uit waarom de verwerende partij in de bestreden beslissing diende te verwijzen naar haar oorspronkelijke aanvraag om machtiging tot verblijf die ze destijds had ingediend op 22 januari 2014 en waarover de verwerende partij een positieve beslissing getroffen had op 22 mei 2014, en waarom de verwerende partij in de bestreden beslissing diende te vermelden dat verzoekster zich op 3 juni 2014 bij het betrokken gemeentebestuur had aangemeld om zich deze positieve beslissing te laten betekenen.

2.11. De Raad stelt ten slotte nog vast dat de verwerende partij verzoekster de kans biedt haar eerste jaar hoger onderwijs aangevat in oktober 2015 aan de ULIB af te maken, door de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten te verlengen tot 15 juli 2015. Uit het administratief dossier blijkt ook de bereidheid van de verwerende partij om in geval van een tweede zitting, de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten verder te verlengen tot 15 september 2015.

2.12. De bestreden beslissing verhindert niet dat verzoekster alsnog de gepaste stappen zet om haar verblijfstoestand te regelen in het kader van haar studies. Ter terechtzitting blijkt echter dat verzoekster van studierichting is veranderd en nog geen enkele stap met gunstig gevolg heeft gezet om haar verblijfstoestand te regelen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA